

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia przez EBC zasady nemo auditur.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący dopuszczenia się przez EBC nadużycia uprawnień.
10. Zarzut dziesiąty naruszenia przez EBC wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej prawa ABLV Bank ze względu na niezapewnienie rozpatrzenia sprawy ABLV Bank przez odpowiednie instytucje i organy Unii.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2018 r. – Strabag Belgium / Parlament

(Sprawa T-299/18)

(2018/C 259/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Strabag Belgium (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Schoups, K. Lemmens i M. Lahbib)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności (i) decyzji z dnia 19 kwietnia 2018 r. utrzymująca w mocy decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2017 r. o udzieleniu zamówienia, którego przedmiotem była umowa ramowa o ogólne roboty budowlane w budynkach Parlamentu Europejskiego w Brukseli (przetarg nr 06D20/2017/M036), pięciu innym niż SA Strabag Belgium oferentom, a nie jej, oraz (ii) sprawozdania z analizy ofert (addendum) sporządzonego w dniu 26 marca 2018 r. przez komisję przetargową powołaną przez właściwego urzędnika zatwierdzającego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania, w tym kosztami adwokackimi skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia:

- (i) art. 110 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 2015/1929 z dnia 28 października 2015 r. (Dz.U. 2015, L 286, s. 1), upoważniającego Komisję do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 210 w zakresie szczegółowych przepisów odnoszących się do kryteriów udzielenia zamówienia, w tym oferty najkorzystniejszej ekonomicznie;
- (ii) art. 151 zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2462 z dnia 30 października 2015 r. zmieniającym rozporządzenie delegowane (UE) nr 1268/2012 w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2015, L 342, s. 7), określającego zasady dotyczące rażąco niskich ofert, oraz

(iii) art. 102 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, w którym zapisano ogólne zasady przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji w dziedzinie zamówień publicznych.

Skarżąca uważa, że zasady te zostały naruszone, ponieważ zaskarżona decyzja:

- (i) wskazuje, że żadna informacja w złożonych ofertach bądź w uzupełniających wyjaśnieniach, których następnie zażądano, nie pozwala stwierdzić, że oferta jednej ze spółek, które otrzymały zamówienie, jest rażąco niska w świetle obowiązujących przepisów oraz
- (ii) wskazuje na ww. ofertę jako na prawidłową najtańszą ofertę bez właściwego uzasadnienia, mimo że ta oferta nie była w oczywisty sposób prawidłową najtańszą ofertą, zawierała rażąco niską cenę i powinna być zostać uznana za nieprawidłową i odrzucona w wyniku przeprowadzenia przez Parlament Europejski bardziej konkretnego i dokładnego badania.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2018 r. – MLPS / Komisja

(Sprawa T-304/18)

(2018/C 259/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Gibaud)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie beczynności Komisji Europejskiej, która niezgodnie z prawem zaniechała dalszego rozpatrywania skargi stowarzyszenia Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) z dnia 21 grudnia 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 marca 2018 r. odmawiającej dalszego rozpatrywania skargi stowarzyszenia Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) z dnia 21 grudnia 2017 r.;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów zgodnie z prawem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnej oceny dokonanej w zaskarżonej decyzji, według której francuskie systemy zabezpieczenia społecznego mogą być uznane za „ustawowy system zabezpieczenia społecznego”, choć nie są to w ogóle systemy przeznaczone dla ogółu ludności ani nawet ogółu pracujących, lecz systemy obejmujące pracowników według ich statusu zawodowego, do których zatem powinny stosować się dyrektywy 92/49/EWG i 92/96/EWG.